

ת"פ 15306/09/15 - נחשון רשף נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 15306-09-15 מדינת ישראל נ' רשף ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה: 15

בפני	כבוד השופט עוז ניר נאוי
מבקשים	נחשון רשף
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בעניין בקשה לזיכוי של הנאשם בשל טענת אין להשיב לאשמה -

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, סבורני כי דין הבקשה להידחות. להלן טעמי.

כידוע, ההלכה הפסוקה קבועת כי:

"בית המשפט לא יטה אוזן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה, אם הובאו ראיות בסיסיות
אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום. ראיות בסיסיות לענין
זה אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא כדברי בית המשפט
העליון, בע"פ 28/49 הנ"ל, ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את
הנטל של הבאת ראיות (להבדיל מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם....אין לדקדק בשלב דיוני זה
כחוט השערה ולערוך בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד
משני מאלה שהוזכרו באישום. די בכך שיהיו ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום."
[ע"פ 732/76 מ"י נ' כחלון, פ"ד לב (1) 170, 180-179].

נקבע עוד כי:

"ראיות לכאורה על פי סעיף 158 לחוק הן ראיות התביעה בלבד, ומשקלן, כל עוד שאינו מופרך,

אינו רלוואנטי, ואין הן מאבדות מערכן הלכאורי גם אם בחומר שהובא בפרשת התביעה קיימות ראיות המחלישות את הראיות המפלילות או אף סותרות אותן. [בש"פ 4192/97 חסין נ' מ"י, פורסם במאגרים].

בענייננו, קבלת טענת הנאשם פירושה כי אין בראיות התביעה אף לא בדל ראיה להוכחת האשמה המיוחסת לנאשם בכתב האישום, ואיני סבור כי מקרה זה הוא המקרה הנכנס לגדר הגדרה זו.

כך על פניו, בשים לב לחלק מן הראיות שהציגה המאשימה ובכלל זה חקירתו של הנאשם וכן עדותו של אחד מן השוכרים, קיימות ראיות המצדיקות את העברת הנטל לנאשם ומתן תשובתו לאישום במסגרת פרשת ההגנה בכלל ולמצער לגבי שנת שכירות אחת.

כך גם הטענה כי אין מדובר כלל בשימושים חורגים, היא טענה אשר צריכה להתברר במסגרת בחינת הראיות.

בשים לב להחלטות שצורפו לבקשה, מצאתי להעיר כי ההחלטה בענין א.מ. עוף בע"מ אינה דומה לענייננו שכן שם נסמך האישום על עדות שמועה של אדם אלמוני. כך גם ההחלטה בעניין נומברג שונה מענייננו שכן באותו מקרה לא היו כלל פרטים מזיהם למקרקעין בין היתר בדו"ח הפיקוח, דבר השונה מענייננו בשים לב לחקירת הנאשם ולדו"ח הפיקוח שהוגשו (ראה סעיפים 12 ו- 13 לתשובת המאשימה).

בכל נסיבות העניין, לא ראיתי להיעתר לבקשת הנאשם.

ניתנה היום, י"ח כסלו תשע"ז, 18 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.